

Mojżesz – lider dojrzewający przez kryzysy (1)

- **Księga Wyjścia** – druga księga Pięcioksięgu (Rdz, Wj, Kpł, Lb, Pwt), kontynuująca sagę potomków Abrahama, opisaną w Rdz 12-50.
  - tło historyczne narracji: niewola i ucisk Hebrajczyków w Egipcie
(hebr. *iwri* [עִבְרִי] = ten, zza [Rzeki]; hebr. *awar* = przekraczać; = cudzoziemiec, obcy zza Eufratu; starożytne teksty sumeryjskie, amoryckie, hetyckie, huryckie, egipskie wspominają o „hapiru/habiru” - ludziach zamieszkujących tereny Syropalestyny, nie posiadających własnego państwa, przybyszach zza Eufratu, prowadzących koczowniczy tryb życia. Inskrypcje mówią o nich jako o włóczęgach, rabusiach, zaciężnych wojownikach, sługach i niewolnikach oraz handlarzach.)
  - teologia księgi: Bóg wkracza w życie wybranego narodu i wyzwala ich z niewoli, z której sami wyzwolić się nie potrafią; następnie ten Bóg prowadzi swój lud przez pustynię do ziemi obiecanej
  - sens duchowy (alegoryczny) księgi: naród wybrany = każdy człowiek (ja sam); niewola egipska = moja bezsilność i niekierowanie własnym życiem; wyzwolenie z Egiptu = wyzwolenie z grzechu/uwikłania/nałogu/bezsilności; droga przez pustynię = życiowa wędrówka, dojrzewanie duchowe; ziemia obiecana = zjednoczenie z Bogiem (cel ludzkiego życia)
- postać wiodąca Wj: **Mojżesz** – z jednej strony: wybraniec, przewodnik, pośrednik między Bogiem a ludem, a z drugiej strony: człowiek obarczony słabościami (egocentryk, zabójca, gwałtownik), ale pozwalający się Bogu stopniowo przemieniać
  - Lb 12,3: *Mojżesz zaś był człowiekiem bardzo skromnym, najskromniejszym ze wszystkich ludzi, jacy żyli na ziemi.*
- Biblia dzieli życie Mojżesza, trwające 120 lat (Pwt 31,2; 34,7), na trzy równe etapy:
  - a) narodziny oraz dorastanie na dworze faraona w Egipcie - 0-40 lat
  - b) wygnanie w ziemi Madianitów aż do objawienia się Boga na Horebie i nadania misji (Wj 7,7) – 40-80 lat
  - c) misja Mojżesza: wyprowadzenie Narodu Wybranego z niewoli egipskiej i droga przez pustynię do śmierci w kraju Moabitów (Pwt 31,2; 34,7) – 80-120 lat
    - (C.M. Martini: “gra symboli właściwa Pismu św., które lubi przedstawiać niektóre sprawy posługując się pewnymi wielkimi strukturami”; por. Rdz 6,3: *Wtedy Bóg rzekł: «Nie może pozostawać duch mój w człowieku na zawsze, gdyż człowiek jest istotą cielesną: niechaj więc żyje tylko sto dwadzieścia lat».*)
- przejście między każdym z tych etapów znamionował głęboki kryzys osobisty